

María Ruido

Estado de malestar, 2018-2019

Vídeo HD, super 8 mm, 16 mm

63'

A partir d'alguns texts de Mark Fisher, Franco Berardi "Bifo" i Santiago López Petit, així com d'algunes converses amb filòsofs, psiquiatres i persones afectades o diagnosticades, especialment amb el col·lectiu d'activistes InsPiradas de Madrid, Estado de malestar es proposa com un assaig visual sobre la simptomatologia social i el sofriment psíquic en temps del realisme capitalista, sobre el dolor que ens provoca el sistema de vida en el qual estam immersos i sobre quins llocs i accions de resistència i/o canvi podem construir per a combatre'l.

Almudena Lobera

Technical Images, Chapter III

Translating, 2020

Video instal·lació, pintura i gravat

Mides variables

En aquesta peça, formada per una videoescultura, una pintura i un gravat entren en relació els rituals de creació i recepció de llenguatge humà amb els “idiomes” (darrere les pantalles) utilitzats pels dispositius tecnològics. L'obra també proposa un diàleg entre l'analògic i el digital, entre la tradició i la contemporaneïtat i entre la cultura oriental i l'occidental.

Interessada en la relació entre imatge i text, així com en la pèrdua infal·lible que és present a tota classe de traduccions, no només a les lingüístiques, Almudena Lobera ha desenvolupat en aquest projecte una sèrie d'exercicis considerant el codi ASCII, aparentment indesxifrabable, com un llenguatge traduïble. Va començar treballant en alguns fulls que la seva impressora va fer per error en intentar imprimir algunes imatges. Amb l'ajuda d'una nadiua japonesa, va construir un glossari de paraules en japonès que la càmera del traductor de Google va traduir forçosament, intentant reconèixer el codi com a idioma anglès.

Al gravat, amb un fragment del codi ASCII d'una imatge digital i la seva paleta cromàtica, proposa una altra materialització abstracta de la imatge que sembla que hagués de ser llegida, més que mirada. Amagat en el paràgraf del codi, una cita en japonès apareix gofrada, com en braille, i únicament llegible per a qui entengui l'idioma.

Marina Planas

El Inventor del Paraíso, 2018

Collage i vídeo instal·lació

Mides variables

El projecte performatiu *El inventor del paraíso* és un recorregut escènic per l'Arxiu Planas en el qual els conceptes de realitat i ficció, propis de la fotografia i la dramaturgia contemporànies, es van entrellaçant fins a fondre's.

Una obra de teatre *site-specific* en la qual un grup d'espectadors recorre les diferents estances de l'enorme edifici guiats per Marina Planas, la neta de Josep, el fotògraf del boom turístic de les Illes Balears i fundador de la mítica Casa Planas. Els objectes que van apareixent al llarg del recorregut filen els records de diverses generacions d'una família dedicada a la imatge. Així com avança, Marina es creua amb un detectiu, el professor Eduard Moyà, que investiga un crim poètic: la creació d'un paradís que avui, amb els excessos del turisme, sembla enfonsar-se. Al llarg de la peça, Moyà llegeix fragments de viatgers que descriuen Mallorca a les albors del segle passat.

A la penúltima escena i a la manera d'un conjur, mentre degluteix negatius la protagonista anima el públic a destrossar imatges en diferents formats, al·legant que vivim en un món que necessita una certa ecologia visual.

La instal·lació consisteix en un vídeo i en un plafó compost per les fotografies que es varen destrossar durant les funcions.

Ángela Bonadies

The Kitchen, 2018

(Sèrie David Alfaro Siqueiros)

Vídeo HD (Edició 3 +AP)

6'54"

The Kitchen pertany a una sèrie de peces que vaig desenvolupar a partir de dos murals que va realitzar el pintor mexicà David Alfaro Siqueiros el 1932 a Los Angeles, Califòrnia, els quals varen ser “pintats de blanc”, és a dir, varen desaparèixer al cap poc temps de finalitzar-los.

El vídeo està gravat al lloc on reposa, cobert de pintura, el mural *Street Meeting* de Siqueiros, a la paret de la cuina d'una escola coreana prop de MacArthur Park, on abans funcionava el reconegut Chouinard Art Institute.

Al mural original, treballadors units en assemblea discuteixen sobre, segurament, els seus drets. A la peça audiovisual que present, *Street Meeting* s'aprecia a fragments demarcats per cinta blava, com una troballa resultant de la recerca i “excavació” de restauradors mexicans. Davant seu, hi veim una figura humana que correspon a una petita dona fent feina, l'extensió “viva” de la presència fantasmal del mural.

Ella, SL, em va demanar no aparèixer al vídeo, així que, tal com va succeir amb els murals de Siqueiros, va ser “pintada de blanc”; la qual cosa va permetre que el sentit es desplegàs cap a una discussió sobre la representació, sobre la presència i l'absència, el treball i el reconeixement, la censura i la invisibilitat.

Albert Gironès

La teoria definitiva, 2018-2020

Instal·lació

Mides variables

El mural del Mount Chiliad és un dibuix a la paret interior de l'estació del funicular al cim de la muntanya més alta del món virtual del videojoc *Grand Theft Auto V*. Reprodueix la silueta d'una muntanya amb un ull al seu cim unit a diverses línies que relacionen unes X amb tres figures: un ovni, un ou esquerdat i una persona volant amb un *jetpack*.

Des de l'estrena del videojoc el seu desconegut significat ha provocat que multitud de jugadors desenvolupin extenses teories de desxifratge que, publicades en blogs especialitzats i vídeos de YouTube, han engrandit el misteri.

La clara coincidència formal descoberta en el moment de superposar la seva imatge i la del puig Major (la muntanya més alta de Mallorca i on durant els setanta es documenten multitud d'albiraments ovni), obliguen a estendre la investigació de l'àmbit fictici del videojoc al pla real de l'illa.

La teoria definitiva és una incansable recerca realitzada a partir d'arxius de diaris locals, fòrums d'Internet, llibres de segona mà, informes del Ministeri de Defensa, programes de televisió i investigació a l'illa; que conclou amb la hipòtesi que el mural és un resum dels esdeveniments ovni ocorreguts a finals dels anys setanta a la Mallorca nord-occidental.

Ro Caminal

Dystopian concrete, 2019-2020

Vídeo

19'50"

Dystopian Concrete és un projecte videogràfic d'investigació que es planteja com una mirada interdisciplinària sobre l'era Nasser (1954-70) a l'Egipte postcolonial. Partint de l'estudi del seu programa d'habitatges socials i de les contradiccions que comparteix amb el carismàtic líder Abdel Gamal Nasser, el treball desplega una re-visió històrica a partir de microrelats que deixen entreveure el lliscament des de l'ideal utòpic socialista cap a l'actual distopia urbana neoliberal que és la ciutat del Caire, suggerint que tota distopia urbana va forçosament acompanyada del seu paral·lel social.

El vídeo assaja modes de traspasar a l'espectador el coneixement que la investigació etnogràfica genera, mitjançant l'ús de la ficció, a través de memòries familiars.

Fermín Jiménez

Sumatra (todo es imposible), 2019

Vídeo. 4'21"

Fotografia. 23 x 35 cm

Sumatra consisteix en una seqüència infinita de palmeres just a l'instant en què cauen lentament. Una acció repetida fins a l'hipnotisme. La seducció tràgica de les seqüències amaga en realitat un gest productiu. Són preses d'una tala en una plantació de monocultiu de palmeres a Sumatra utilitzades per a l'oli de palma. Una vegada talades es reforesta amb selva autòctona.

Pedro Torres

Tiempo curvado y caíste, 2020

Instal·lació amb neó, seda, text projectat

Mides variables

Peça única

Tiempo curvado y caíste és una instal·lació que posa en relació i contrast diversos elements: una tela de seda, que s'arruga com la pell i recorda les ones gravitacionals, recentment detectades, que travessen l'espai i recorden gràficament tant composicions còsmiques com partícules subatòmiques, i text, paraules que es fan visibles en la trobada amb el material i els ulls de qui mira, que guanyen sentit a la seva ment i es desfan en una dansa capriciosa d'anades i vingudes en el temps. De forma poètica, el text fa un repàs per la curvatura de l'espai-temps, les caigudes, les mirades i les masses, els cossos i les òrbites. El text mateix és afectat per un moviment de caiguda gravitacionals i la seva lectura és contrària a la corrent: es llegeix de baix cap a dalt.

Mar Guerrero

Elementos desconocidos, 2020

Video instal·lació

Mides variables

Cinc esferes deambulen de manera solitària per diferents paisatges i espais que, d'alguna manera, remetent a un imaginari que envolta l'obra de Stanley Kubrick. Diverses escenes han estat gravades a l'interior de l'hotel Fairmont a Banff, Canadà. Són diverses les històries sobre fantasmes que envolten aquest hotel construït el 1888, entre les quals la que concerneix l'habitació 873. El següent audiovisual se situa entre els gèneres de la *sci-fi* i el terror, suscitant un suspens que sembla iniciar-se constantment i no resoldre's mai. L'espectador és introduït en un temps cíclic que guiarà els esdeveniments aparentment cap a un lloc envaït pel dubte i la incertesa. L'obra gràfica està construïda a partir de formes bàsiques i fragments de fotografies preses del sòl que, a través de la manipulació, s'assemblen a imatges procedents de l'espai exterior. Si una de les qualitats més específiques de la serigrafia és la repetició i la seriació, en aquesta peça, a través de la utilització de diverses formes bàsiques articulades de manera diferent, es genera un mapa de composicions infinites.

La potència de les imatges resideix aquí en la capacitat de vincular l'experiència individual a l'imaginari col·lectiu, viatjant del que és local al que és còsmic. A què tenim por? Al desconegut, el que no podem categoritzar, el que no percebem com manifestament "real". Por a l'equívoc i a l'inabastable. Por al temps que, en la seva infinitud, se'ns escapa. Por a la soledat i a l'aïllament.

Gonzalo Elvira

Sueños, 2017-2020

Dibuixos instal·lats

Grete Stern. Tinta xinesa sobre paper Britania. 35 x 25 cm

Sueño. Tinta sobre mapa en botella. 30 x 10 x 10 cm

Sueños. 8 dibuixos en tinta sobre mapa. 34 x 26 cm c/u

El Psicoanálisis te ayudará

L'inici d'aquest projecte són els fotomuntatges que Grete Stern realitzava per a la revista *Idilio*. Una revista apareguda a l'Argentina l'any 1948 durant el govern de Perón i que estava dedicada al públic juvenil i femení. En la secció titulada "El Psicoanálisis le ayudará," Grete Stern il·lustrava amb els seus fotomuntatges la resposta del psicoanalista Renzi a les lectures de les revistes. Aquesta sèrie de fotomuntatges són coneguts amb el nom de *Sueños*.

El Psicoanálisis te ayudará és un projecte ampli amb referències i associacions a la manera de l'*Atlas Mnemosyne* d'Aby Warburg. En aquest joc de lliure associació apareixen portades de llibres tant de referents de la psicoanàlisi, Freud, Lacan, Melanie Klein, Ferenczi, Erich Fromm, com de persones inclassificables com Óscar Masotta, qui va començar com a teòric de l'art, artista i introductor de Lacan a Espanya al costat de German García. El projecte es completa amb la frase "El Psicoanálisis te ayudará," repetida contínuament al llarg de tot el projecte, que formalment està compost de dibuixos, pintures, objectes, llibres d'artista, cartells realitzats en diferents formats i materials. Aquest projecte ve a ser un altre mapa dins un Atlas que és el projecte Bauhaus 1919, model per a muntar.

**PREMI CIUTAT DE PALMA
ANTONI GELABERT
D'ARTS VISUALS 2020**

**PREMI CIUTAT DE PALMA
ANTONI GELABERT
D'ARTS VISUALS 2020**